

25. Allaahu si lé àwọn tí wọn sàì gba (Allaahu) gbó padà pèlú ibínú un wọn, wọn kò ri oore kankan. Allaahu si tí tó ní Olùgbèjà fún àwọn olùgba (Allaahu) gbó nínú un ijà nàà. Àti pé Allaahu jẹ Alágbára, Abiyì jùlò.

26. Òun (Allaahu) sì mú àwọn ẹni tí ó n ẹ irànlówó fún wọn nínú un àwọn oníwée mímó (àwọn ẹlẹsìn-in Juu, Banu Kuraisha) jáde kúrò nínú un ilé-ìṣọọ wọn. Ó sì fí ẹrù-jẹjẹ sí ọkàn-an wọn. Ẹ pa apákan nínú un wọn. Ẹ sì mú àwọn mǐràn lẹrú.

27. Òun (Allaahu) sì jogún ilẹ wọn fún yín ati ilée wọn àti àwọn dúkiáa wọn àti ilẹ tí ẹ kò dé rí. Allaahu sì jẹ Olúkápá jùlò lórí gbogbo nńkan.

28. Ìwọ Ànnábi (Muhammadu), sọ fún àwọn iyàwóò rẹ pé: Tí ẹyin bá n fẹ ìgbésí ayé yìi àti ọṣọọ rẹ, nígbà nàa ẹ wá síbí, ẹmi yóò pèsè fún yín, ẹmi yóò sì fí yín sílẹ (kí ẹ maa lọ) ní ọnà tí ó rẹwà.

29. Sùgbón tí ẹyin ba n fẹ Allaahu àti ọjísẹẹ Rẹ àti ilé-ìkeyin (alijanna), dajúdájú Allaahu ti pèsè ẹsan tí ó tóbi sílẹ de àwọn olùṣe rere nínú un yín.

30. Ẹyin iyàwó Ànnábi, ẹni kẹni nínú un yín tí ó bá hu iwà ibàjẹ tí ó fojú hàn, yóò jẹ ilọpo méjì iyà. Iyẹn sì rọrùn fún Allaahu láti ẹ.

31. Ẹni kẹni nínú un yín (ẹyin iyàwó Ànnábi) tí ó bá gbọràn sí Allaahu lẹnu àti sí ọjísẹẹ Rẹ, tí ó sì n ẹ rere, Àwa yóò fún un ní ilọpo méjì ẹsan-an rẹ, A ó sì pèsè ijẹ-imu alápónlẹ sílẹ fún un.

32. Ẹyin iyàwó Ànnábi, ẹyin kò dàbi àwọn obínrin mǐràn. Tí ẹyin bá n páyàa (Allaahu) ẹ má ẹ bá ọkúnrin sòrò pèlúu ohùn díde kí ẹni tí àrún wà lókàn-an rẹ má báa rankàn (ifékúfẹẹ sí yín), kí ẹ sì maa sòrò tí ó dára.

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا ۚ
وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا
عَزِيزًا ﴿٢٥﴾ وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِّنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ مَن صَيَّاصِهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ﴿٢٦﴾
وَأُورِثَكُمُ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ
تَطُوهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٧﴾
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنتُنَّ تُرِدْنَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ
وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٢٨﴾ وَإِن كُنتُنَّ
تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ
أَعَدَّ لِّلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٢٩﴾
يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ
يُضَعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿٣٠﴾ وَمَن يَقْنُتْ مِنكُنَّ لِلَّهِ
وَرَسُولِهِ وَتَعَمَلْ صَالِحًا نُؤْتَهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ
وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ﴿٣١﴾ يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ
لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ ۚ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا
تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ
وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٢﴾